

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiariorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs III. De iis, qui postulare, & postulari possunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Sectio II. Caput I.

Questio 216. An, & qualiter postulatus consensum suum postulationi sua debeat, aut possit prestare?

1. Respondeo primò: non tenetur consentire. Pass. cit. num. 12. juxta expressum textum et cupientes, §. denique, de elect. in 6. ubi: nec suis postulationibus prestare consensum &c. teneantur: cum enim per postulationem postulato non queratur jus, non est, unde necessitetur ad consentiendum, ne jus amittat, cuius contrarium est in electione: Et cum postulantes ipsi non consentiant in postulatum absolute, cum id facere nequeant, quia postulatus, utpote impeditus, sine dispensatione esse non potest sponsus Ecclesiae illius; neque ex hoc est, cur postulatus præbere teneatur consensum suum absoluè, atque ita non tenetur consentire. Pass. ibidem cum cit. Gl. & Gemin. ibidem num. 2. Tametsi autem postulatus intra mensam nec consentiendo, nec dissentiendo non incurrit poenam latam in c. quam sit. de elect. qua est privatio juris acquisiti in electione; cum jus nullum ex postulatione acquirat; potest tamen superior ex hac ejus negligientia accipere motivum, ut neget gratiam, & postulationem non admittat; quia ex ea negligenti præsumitur dissentire, & amisisse etiam illud tale quale jus æquitatis, quia æquum & honestum est postulationem legitimè factam admittere. Pass. l.c.n.15.

2. Respondeo secundò: potest tamen, si vult, consentire, non quidem consensu absolute; cum non possit esse sponsus illius Ecclesiae, ad quam postulatur, sine dispensatione (& de hoc consensu intelligendus est loqui Abb. dum in c. fin. h. t. n. 11. negat postulatum posse consentire: Item Lott. l. 3. q. 17. num. 229. ubi ait: reciprocatio consensus, quod datur inter electum & Electores, non potest dari in actu postulationis, cum postulato insit impedimentum, ne consensum valeat consentire; adeo ut intelligatur non habere liberum voluntum, præcipue, ubi postulatur is, qui Ecclesia est alligatus) sed sibi conditione, seu quantum in se est; cum enim jam sit vocatus a Capitulo eum postulante, adeoque etiam præsumatur vocatus a DEO, hoc modo consentiendo, non erit ambitiosus. Pass. num. 12.

3. Respondeo tertio: potest etiam absolute dissentire postulationi de se factæ, quidquid sit de eo, quod quandoque in foro conscientia, propter speciales circumstantias hic & nunc teneatur non dissentire, vel etiam Papæ præcipienti, ut admittat postulationem, sitque Prælatus, assentiri juxta D. Thom. 2.2.q.182.4.2. Pass. num. 14. Porro intelligenda hæc ipsa etiam de Episcopo ad aliam Ecclesiam postulato; nec rectè dicitur de eo specialiter, quod nec consentire, nec dissentire possit. Pass. cit. num. 14. & apud eum Archid. & Gemin.

PARAGRAPHVS III.

De iis, qui postulare & postulari possunt.

Questio 217. Quinam postulare possint?

1. Respondeo: regulageneralis est, ut omnes, qui eligere possunt, possint & postulare. Pirh. ad tit. de postulat. nu. 17. Pass. de elect. c. 2.4. num. 7. citans Host. in sum. tit. de poss. n. 9. Sylv. v. postulatio. num. 4. Barbos. ad c. bona. 4. de postul. n. 5.

Castell. de elect. c. 2. num. 2. &c. juxta cit. c. bona. & c. innuit. de elect. postulatio enim est accessoria ad electionem, tendens ad eundem finem cum electione, & in ejus supplementum inventa. Pirh. loc. cit. unde etiam conditiones necessariae ad hoc, ut quis legitimè eligere possit; sunt quoque necessariae ad hoc, ut legitimè postulare possit; & qui indignus ad eligendum, etiam indignus est ad postulandum. Pass. loc. cit. citans Bald.

2. Item compromissarius datus ad eligendum, intelligitur etiam datus ad postulandum. Pass. loc. cit. citans gl. in c. in causis. v. postulatio. de elect. ex Bald. ibid. num. 5. Tametsi autem procurator datus ad eligendum possit quoque postulare; non tamen procurator datus ad prosequendam electionem potest prosequi postulationem; quia datus est ad perendam & urgandam iustitiam, non vero gratiam, & nequit procurator extendere mandatum suum ad diversum genus causæ. Pass. loc. cit.

3. Proinde etiam regulariter jus eligendi sine jure postulandi & iisdem modis, quibus obtinetur jus eligendi, obtinetur & jus postulandi. Pirh. loc. cit. & sic præscribens jus eligendi, præscribit etiam jus postulandi. Pirh. Pass. ll. cit. citans Abb. in c. bona. 4. de postul. num. 4. Et is, qui per plures actus eligendi adeptus directè postulacionem juris eligendi, indirectè seu ex consequente & ratione alterius, nempe juris eligendi, obtinuit quoque possessionem juris postulandi, & si actum nullum postulandi exercuit; ed quod hunc exercendi non fuerit occasio. Pirh. cit. num. 17. quamvis fecus esset, si talis, v.g. qui non est de Capitulo, admissus ad actus eligendi, non ex mera gratia, sed tanquam cui jus competenter, tunc, quando erat occasio postulandi à postulatione exclusus fuisset: Quare etiam peractidens dari in eo jus eligendi sine jure postulandi, tradit loc. cit. Pirh.

4. Porro præscribitur jus postulandi non secus & jus eligendi, nimirum tempore ordinario, scilicet 40. annorum cum titulo, saltum colorato, sive si præscribatur contra Capitulum ab extraneo, qui non est de Capitulo (siquidem hujus juris possessio non acquiritur, nisi cum patientia, & scientia Capitularium, quæ est loco tituli) & bona fide, nimisrum, dum dictus extraneus credit ratione, v.g. dignitatis, quam habet, competere sibi hoc jus. Laym. in cit. c. bona. 4. num. 2. citans scipsum Theol. moral. l. 3. tr. 1. c. 9. num. 5. & 6. & Abb. in cit. c. bona. num. 20. Pirh. loc. cit. tametsi forte, qui præscribit, uni tantum electioni tanquam jus habens interfuerit; quia electus prælatus 40. annis Ecclesiam rexerit. Laym. l. cit. citans gl. in c. 3. de cauf. poss. & propri. v. in trium: De cetero sine titulo non præscribit, nisi tempore immemorali, juxta c. 1. de præscript. in 6. ed quod in illo casu jus commune refutatur, & est præsumptio contra talem extraneum possidentem, tradit Pirh. loc. cit.

Questio 218. In genere, quinam postulari possint, vel non possint?

1. Respondeo primò: generatim loquendo, si solùm postulari possunt, qui ob impedimentum canonicum (intellige juxta mox dicenda dispensabile) eligi non possunt; siquidem ob carensiam talis impedimenti hoc ipso postulari non debent, nec possunt; cum postulatio in subdium electionis introducta sit, frustra autem peratur, ut ex gratia & per dispensationem admittatur ad præstatutum,

laturam, qui sine illa ad eam promoveri potest. Pirh. ad tit. de postul. num. 4. Pass. de elect. c. 24. n. 24. citans gl. in c. unic. de postul. in 6. v. eligo. Bald. in rubric. de postul. num. 3. Tabien. v. postulatio. num. 1. Abb. in cit. c. fin. num. 10. Sicut è contra postulabilis eo ipso eligi non potest; cum patiatur impedimentum reddens cum sine dispensatione impromovibilem. Pass. ibid. & citati ab eo AA. Estque proinde postulatio eligibilis hoc ipso invalida, juxta Abb. loc. cit. eò quòd Electores teneantur providere Ecclesiæ omni meliore modo, quo possunt, adeoque personam eligibilem eligerè, quamvis id neget Bald. loc. cit. num. 4. eò quòd in hoc casu non sint attendenda verba (dum magis realitatem actus, quam vocabuli inspicimus), pater. §. conditionum verba. ff. de condit. & demonstrat.) sed qualitas persona, adeoque dum eligibilis solemniter postulatur, servata tamen formâ cap. quia proper, hæc postulatio re ipsa habenda sit pro electione; quod tamen ipsum sic censere, seu judicare arbitrium esse Judicii, credit Pass. cit. num. 24.

2. Quòd si tamen rationabile est dubium, num persona sit eligibilis, vel necesse habeat postulari, posse eam postulari validè, & esse hanc viam secundariam, tradit Pass. loc. cit. num. 25. cum gl. in c. fin. de postul. & gl. in c. unic. eod. v. probabiliter. Idque procedere ait, non solum, dum dubium est facti, v.g. dubitatur de astate promovendi; sed etiam dum dubium est juris, saltem si ortum habeat ex ignorantia (quamvis & ignorantia juris sèpè excusat, maximè mulieres) sed ex obcuritate juris vel contrarietate opinionum DD. contrarium renente, gl. in cit. c. unic. eò quòd ignorantia juris non excusat eligentes, nec sit probabilis; tum etiam, quia in eo casu Electores consulere debent periti. Porrò quâ formulâ in hoc casu dubius uti debent Electores, & qualiter tunc electus & cumulantè postulatus tempore consensu dandi debeat eligere, aut viam electionis, aut postulationis, dictum est suprà: vide de hoc Pass. num. 26.

3. Respondeo secundò: non tamen omnis ineligibilis est postulabilis, sed solum is, qui ob impedimentum canonicum, in quo potest, & solet dispensari, ineligibilis est; inutile enim alias & illicita est postulatio, si impedimentum, ob quod eligi nequit, est indispensabile. Pass. loc. cit. num. 27. & 28. Pirh. loc. cit. num. 5. Laym. in praemb. ad tit. de postul. coroll. 2. Impedimentum autem, in quo dispensari potest, ac solet in ordine ad obtinendam prælaturam, in genere hic illud est, quod non impedit, quòd minus postulatus adhuc cum utilitate, honestate, & edificatione præfici, & prælati munus obire possit: Econtra impedimentum indispensabile est, quod impedit, quòd minus honestè aut utiliter geri & exerceri possit munus, ad quod quis promovetur. Pirh. loc. cit. citans Abb. in cit. c. fin. n. 8. Prioris generis sunt defectus naturalium, defectus aetatis legitimi, Ordinis, ut dum postulatur laicus, vel dum non nisi constitutus in minoribus postulatur ad Episcopatum, vinculum contractum cum alio Episcopatu. Laym. loc. cit. Barb. juris Eccl. l. 1. c. 19. num. 9. Pirh. cit. num. 5. Pass. num. 31. superaddens & alia, nempe dum postulatus est criminosis poenitens, dum fuit hereticus, intrusus per sacrilegum potentiam, irregularis irregularitate simili, ac est illegitimatis, seu dispensabili. Plura hujus generis impedimenta recensentur à Jo. Andri. in cit. c. fin. a. n. 4. ad quem remittit Pirh. Item ab Abb. ibid. n. 3. Barb. juris Eccl. l. 1. c. 19. n. 9. Lavor. cit. 4. de P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Quesito 219. Quenam igitur sint pena postulantum scienter indignum ob impedimentum, seu defectum absolute indispensabilem?

1. R Espondeo: illos pro ea vice ipso jure, seu factio privatos esse jure seu potestate postulandi & eligendi, Argumento c. 1. & 2. b. t. & c. scriptum. de elect. Barbot. juris Eccl. l. 1. c. 19. num. 7. Azor. p. 2. l. 6. c. 17. q. 6. Laym. in c. ad hac h. t. num. 5. Pirh. ad h. t. num. 7. & 17. Pass. de elect. c. 24. num. 17. cum gl. in c. 1. b. t. v. privare. Abb. ibidem. num. 31. hæc enim pena statuta est eligentibus scienter indignum in c. cum in cunctis, de elect. quam dein penam expressè quoq; pro postulantibus scienter indignum statuit Iunoc. III. c. 1. b. t. non tam condendo per hoc jus novum, quam antiquum illud interprando. Tametsi enim alias regulariter penam tanquam odiosam non sunt extendeandæ; quia tamen electio & postulatio in jure æquiparantur, utpote tendentia ad eundem finem providendi Ecclesiæ vacanti, ideo, quod (etiamsi sit in materia penali) statutum de uno, censetur quoque statutum de altero in

Sectio II. Caput I.

eo, in quo sunt æquiparata. Laym. Pirh. loc. cit. cito-
tes gl. inc. si postquam de elect. in c. v. provisone. Na-
var. in c. pena. num. 12. & 14. dif. 1. de penit. Neque
in contrarium facit, quod tametsi sponsalia & ma-
trimonium tendant ad eundem finem, ideoque
prohibito vel irrito matrimonio inter certas perso-
nas sint quoque hoc ipso prohibita vel irrita sponsa-
lia; non tamen poena statuta contrahentibus ma-
trimonium prohibitum extendarunt ad contrahen-
tes sponsalia prohibita; nam electio & postulatio
in jure æquiparantur, etiam quodam poenas, idque
jure expressum est, non item matrimonium &
sponsalia. Pirh. loc. cit.

2. Però hæc poena privationis seu suspensi-
onis pro una vice à jure eligendi & postulandi prob-
abilius quoque locum habet in eligentibus (idem
est de postulantibus) indignum ad prælatures & di-
gnitates Episcopatu inferiorum. Laym. in c. cum in
cunctis. de elect. num. 3. citans gl. in c. dudum. de elect.
v. in Ordinibus. & Abb. ibid. nu. 11. contra Jo. And.
additum Laym. nu. 4. id falso certum esse, quod,
si Capitulum, v.g. Collegiatæ facultatis aut regula-
ris Ecclesiæ indignum eligit prælatum, Episco-
pus pro ea vice privare posse Electores, & ipsem ex
jure devolutionis facere provisionem, ut constare
ait, ex cit. c. dudum. & c. quanquam. de elect. Ratio-
nem quoque addit Laym. quia nimurum spectatà
rei naturâ omnibus Electoribus (idem est de postu-
latoribus) persona indigna ad Prælaturam con-
gruit, & debita sit ista poena; tum, ut in eo punian-
tur, in quo deliquerunt; tum quia, falso pro ea
vice ob præsentem affectionem, & animorum di-
spositionem non satis dispositi censentur ad bonam
& Ecclesiæ utilem electionem faciendam.

3. Respondeo secundò: illos insuper suspensos
esse à beneficis, que in ea Ecclesiæ, pro qua, seu in
qua sit postulatio, per triennium, Extrav. unic. h.t.
inter commun. Laym. in preamb. ad h.t. coroll. 2. & in
c. cum in cunctis, de elect. §. Clerici sanc. n. 1. ubi etiā
num. 2. subiungit, hanc poenam suspensioris à bene-
ficiis incurri solùm ab iis, qui indignum eligunt
(vel postulant) ad Ecclesiæ Cathedram; non
verò ab iis, qui indignum eligunt, non ad Cathe-
dram, sed inferiorem Ecclesiæ seu prælaturam,
juxta c. si compromissarius. de elect. in 6.

4. Proceditque utraque hæc poena seu respon-
sio, & quidem à potiore, etiam in iis, quibus potes-
tas eligendi vel postulandi ex privilegio concessa
fuit, vel etiam amissa (v.g. ob electionem vel postu-
lationem factam de indigno) restituta, si postulent,
veleligant denudum indignum; cum qui concessio sibi
privilegio abutitur, mereatur illud amittere, il-
lōque privari, vel omnino, vel ex parte, juxta cap.
ubi. 7. d. 74. & c. cum illorum. de sent. Excomm. Et
privilegium, per quod restitutur, seu recuperatur
jus commune amissum, non plus tribuat, quā am-
missum sit, adeoque, si iis, quibus de jure communi
competit eligere & postulare, dictam poenam in-
currant, dum indignum postulant, multò magis
dum id faciunt illi, quibus illa facultas ex privile-
gio concessa, vel restituta. Pirh. num. 28. Laym. in
c. 2. h. t. n. 1. cum Abb. ibid. num. 2. in quo c. 2. mani-
festum hujus rei est exemplum. Et licet alias regu-
lariter abutens privilegio sibi concessio non ipso fa-
cto eodem privatus existat, sed per sententiam eo
privari possit, ac debeat Argumento citati cap. ubi.
& ut cum communi tradit Suar. 1. 8. de leg. c. 36. n. 8.
id tamen speciale privilegio, per quod acquisita,
vel recuperata facultas alias jure communi con-

cessa, ut ipsius abusus ex jure communi ipso facto
annexa sit privatio illius. Pirh. Laym. ll. cit.

Questio 220. An, dum Capitularium ali-
qui ob dictam causam ipso facto privati sunt
potestate eligendi & postulandi, tota hec po-
testas ad alios, qui indigni tali postulationi
non consenserunt, sed expresse contradixe-
runt, si enim tacuerunt, & non contradixe-
runt, sicut debuerunt, & potuerunt,
non habent pro innocentibus. Abb. in c. 2.
h. t. licet numero sint pauciores, devolvatur?

R Espondeo affirmativè. cit. c. 2. haberet etiam
in c. bone. & c. cum Vintoniensis. de elect. quod
exclusis delinquentibus potestas tota residet in aliis,
qui non peccaverunt. Pirh. loc. cit. num. 29.
Verumque id etiam est, etiam si tantum unus es Ca-
pitularius innoxens supererit, aliis omnibus priva-
tis, ut si solùm prælatum eligere vel postulare pos-
sit. Gl. communiter recepta in cit. c. 2. v. pauciores,
apud Pirh. loc. cit. jus namque & nomen Universi-
tatis stat, & conservatur etiam in uno. I. sicut, ff.
quod cujusque universit. nomine &c. Et licet unus non
faciat Capitulum, jura tamen Capituli in uno solo
residere & remanere possunt. Gl. inc. 1. de elect. v.
duo. Abb. in c. gratum. h. t. cum communis, potest
que unus solus, in quo hoc modo habuerit solum
virtute manet Collegium, exercere actus compe-
tentes Collegio, ut sit eligere, postulare prælatum;
non tamen scilicet eligere vel postulare; quia hoc
ipso ob virtutem ambitionis censetur indignus.
Abb. Pirh. loc. cit. his non obstante I. si grege. ff. de
legat. ubi dicitur gregem definire, uno tantum
animali ex grege remanente, nam in talium universi-
tate pecorum non dantur jura vel bona, nec adest
in ea subjectum rationale, in quo conservetur jus
universitatis talis. Quod verò alias ob delictum
majoris partis alicuius communis rotæ com-
munitatis, adeoque & ipsi innoxentes puniri possint
ac soleant; id solùm verum est, si crimen atrox à
majore parte Collegii collegialiter conveniente ad
deliberandum & decernendum de criminis com-
missum, penāque statuta criminis est talis, ut in singu-
los cadere nequeat, v. g. extincio Collegii;
vel etiam, licet poena sit talis, ut in singulos ca-
dere possit, v. g. spoliatio bonorum; commu-
nitas tamen delinquens tam sit magna, ut agere
discerni possint innocentes à nocentibus; si
jam innocentes sunt veluti pars nocentium mora-
liter inseparabilis ab aliis. Pirh. num. 30. Argumen-
to c. gratum. h. t. Vide de his plura cap. seq. ubi de eli-
gentibus indignum. Nunc in specie aliquibus,
de quibus dubium esse poterat, num patiantur tal-
lem defecsum, ob quem eligi nequeant, sed necesse
habeant postulari. De aliis verò impedimentis
tam impudentibus electionem, quam postulatio-
nem, vide parem 1. ubi de conditionibus & qua-
litatibus requisitis in promovendo ad beneficia
ecclesiastica.

Questio 221. An Episcopi, Archi-Epis-
copi, Patriarchæ eligi nequeant, sed necessaria
postulari debeant ad aliam Ecclesiam?

R Espondeo affirmativè, et que electio talis
omnino irrita. Laym. in cap. ult. h. t. num. 1.
Pirh. ad tit. de postul. num. 9. Pass. de elect. c. 24.
num. 33. Barbos. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 11. euen com-
muni. juxta c. ult. h. t. sunt enim Episcopi (idem est
de aliis prælatis Episcopo superioribus) jam spiri-
tuall

uali matrimonio copulati Ecclesiae, ad quam pri-
mo assumpti sunt. c. inter corporalia. de translation.
e. sicut vir. 7. q. 2. adeoque, sicut conjuges conser-
tire nequeunt in aliud matrimonium, ita nec Epis-
copus desponsatus jam uni Ecclesia desponsari al-
teri, & in aliam consentire, ut sit per electionem,
priusquam auctoritate Papa priori vinculo sit li-
beratus. AA. idem. Postulari tamen potest Epis-
copus ad aliam Ecclesiam; cum nec postulantibus
in postulatum tanquam in sponsum consentiant,
uti faciunt eligentes, nec postulatus in Ecclesiam
posteriorem tanquam sponsus prius consentit, ei-
que desponsetur, quam a prioris Ecclesia vinculo
sit liberatus; quod ut fiat, per postulationem peti-
tur ab eo superiori, qui a Deo hanc potestatem dis-
solvendi hoc spirituale conjugium accepit. Laym.
Pirh. ll. cit. cum Abb. in cit. c. alt. h. m. 5. Quin & Epis-
copus consecratus, si postulatus sit ad aliam Eccle-
siam cathedraliem, ita exigente utilitate vel neces-
itate Ecclesia, etiam invitatus cogi potest a Papa ad
illam acceptandam juxta c. 35. 7. q. 1. Secus est de E-
piscopo non consecrato. Pirh. n. 10. quamvis hodie-
dum una cum postulatione alia dispensatio a Sede
Apostolica impetrari soleat, nempe ut priorem E-
piscopatum retineat, & sic indissoluto priore vin-
culo novam insuper sponsam cum priore, seu plu-
res Episcopatus retineat, & in digniore, seu amplio-
re residat Laym. loc. cit. Pirh. n. 10.

2. Extenditur autem responsio ad Episcopum
confirmatum, eti non dum consecratus; per con-
firmationem enim perficitur matrimonium illud
Episcopi cum Ecclesia, licet non intelligatur veluti
consummatum, nisi per consecrationem. Pass. Pirh.
Laym. ll. cit. cum Abb. loc. cit. Extendenda etiam
conseretur ad Episcopos, & quidem a potiore, utpo-
te consecratos, qui Suffraganei seu nullatenes di-
cuntur, quippe qui & ipsi non minus copulati sua
sponsa seu Ecclesia, & si ea sub potestate infide-
lium constitut.

3. Limitanda est contra Responsio, ut non intelligi-
gatur de Episcopo electo nondum confirmato; quia
talis needum simpliciter est sponsus, sed solum per
electionem ab eo acceptatam inchoatur veluti est
matrimonium inter illum & Ecclesiam, c. cum inter.
de elect. & gl. in c. unic. h. t. in 6. v. vera electio. Ac pro-
inde sine licentia Papa ante confirmationem ad-
huc renunciare potest electioni acceptatae. c. si elec-
tio. de elect. in 6. Laym. l. c. n. 2. Pass. loc. cit. n. 36. Pirh.
cit. n. 10. Item ut non intelligatur de Episcopo etiam
consecrato, qui jam renunciavit Episcopatu; cum
per renunciationem talem admissem solutum jam
sit vinculum cum priore Ecclesia; adeoque jam eli-
gi denuo possit in Episcopum alterius Ecclesiae.
Pirh. Laym. ll. cit. Pass. n. 35. citans Abb. ubi ante. Biax.
de elect. p. 2. c. 34. n. 4.

Questio 222. Quid hoc in re ditendum de
Cardinalibus non Episcopis?

1. Respondeo: Ex hoc praeceps, quod quis Cardi-
nalis sit, non debet, nec potest postulari so-
lemniter ad Episcopatum, sed est eligibilis. Laym.
in c. bona. 3. de postul. n. 4. Pirh. ad tit. de postul. n. 11. Pass.
n. 37. citans Biax. de elect. p. 2. c. 3. s. n. 4. & s. juxta c. Ec-
clesia vefra. de elect. & ibi Abb. & Joan. And. contra
Barbol. juris Eccl. l. 1. c. 19. n. 9. Azor. p. 2. l. 4. c. 3. q. 15.
Secutos Ant. de Butrio in cit. c. Ecclesia vestra. n. 16. &
Imol. ibid. n. 4. Host. Sylv. &c. cum enim nullib[us] ius
Canonicum prohibeat Cardinalem assumi ad Epi-
scopatum, sed solum veter, ne Cardinalis Episco-
patum acceptet, & ne Ecclesiam Romanam, cui ad-

strictus est quodad residendum penes illam, deserat
sine licentia Papæ, intervenire quidem necesse est
postulationem implicem (quod voluit Laym. loc.
cit. inquiens; dicendum, quod electio Cardinalis in
Episcopum quodammodo sit postulatio, quia ele-
ctionem acceptare nequit sine consensu Papæ) non
verò solemnum; cum Papa concedendo istam licen-
tiā, jam non magis dispenseat, quād dum Abbas
monacho dat licentiam, ut consentire possit elec-
tioni suā in Episcopum. Pirh. loc. cit. Laym. l. c. n. 4.

2. Nec obstat cit. c. bona, ubi dicitur: quidam ve-
strum s. Praxedis Cardinalem, quidam Imolensem poſtu-
laverunt: nam vel intelligendus hic textus de poſtu-
latione impropriè tali fū simplici, ut Abb. in cit. c.
Pirh. loc. cit. vel dicendum rō poſtulaverunt, respicere
solum Imolensem, utpote Episcopum, qui proinde
non poterat non postulari solemnitate. Pass. cit. n. 37.
Neque etiam obstat, quod Cardinales sint majorēs
Episcopis, habeantque in Ecclesiis sui tituli juris-
dictionem quasi Episcopalem; nam licet majorēs
sint Episcopis ratione officii, utpote constituentēs
unum corpus cum Papa, & coadjutorēs ejus in ex-
ecutione sacerdotalis officiū, & per venerabilem, qui si-
lit, sint legitimī. Sunt tamen intēriores illis rationē
Ordinis. Pirh. citato num. 11. cum Abb. in cit. cap.
Ecclesia. num. 15. quamvis nec hoc verum, quod
eligendus necessariō promoveri debeat ad dignita-
tem majorē, quamvis conveniens sit, ut sic fiat.
Pirh. loc. cit. nec denique obstat, quod obstrictus sit
Ecclesia Romana, aut etiam Ecclesia sui tituli; hoc
enim, ut dictum, solum arguit intervenire debere
in ejus promotione ad Episcopatum postulationem
simplicem; sed neque adhuc per hoc, ut Pass. Eccle-
siae alicujus proprius sponsus sit.

3. Occasione cuius & illud hic notandum, quod
licet Cardinalatus & Episcopatus sint incompatibili-
les in eadem persona, nisi Papa dispenseat. Pirh. loc.
cit. n. 12. citans Cajetan. 2. 2. q. 18. f. 4. s. juxta c. bona. 3.
h. t. & Abb. ibi n. 6. Idque propter incompossibilem
residentiam in propria Ecclesia cathedrali, & simul
in Urbe Romana, ubi necesse habet residere cardin-
alis, ut Papa affiat, cū. nq. consiliis adjuvet, unde
etiam ex usū & stylo Curia Cardinale, qui in Urbe
residere debet, Papa non confuevit Episcopatum
conferre in titulum, sed in commendam, ut ex ejus
fructibus decentius sustentetur, ut Fagni in cit. c. bona.
n. 23. nisi fortè Episcopatus sit ex illis sex Urbis
vicinis; adeoque jam dum Cardinalis assumitur ad
Episcopatum, hoc ipso vacare deberet, & amicti
Cardinalatus, sicut & alia beneficia incompatibili-
lia, nū tamen & in praxi contrarium observari so-
leat, ut Cardinalatus simul cum Episcopatu reti-
neatur, nisi Papa aliter disponat; cum non deceat
aliquem per electionem à majore dignitate ad mi-
norem devolvi. Pirh. cit. n. 12. Laym. ad cit. c. bona. n. 4.

Questio 223. Quid dicendum de aliis prelati-
tam regularibus quam secularibus Episcopo
inferioribus, puta, Abbatibus, Archidiaco-
nis, Propositis, Prioribus, dum ad alterius Ec-
clesiae dignitatem similem vel maiorem sunt
assumendi?

Respondeo: postulari non posse postulatione so-
lemnē, sed eligi debere, licet eorum aliqui ad hoc
egeant licentiā superioris (quin & Abbas imme-
diata subjectus Papa ad aliam Ecclesiam transire
nequeat sine licentia Papa aut Legati à latere, ut
Pass. n. 39. citans Bald. in c. fin. h. t. n. 2. & alios plures.
Laym. in cit. c. bona. n. 4. juxta c. si Abbatis, de elect. in 6.
adeoque respectu eorum intervenire debeat postu-

latio simplex. Pirk. loc. c. n. 13. Laym. cit. n. 4. de Abbatibus exprefte Pass. n. 38, juncto n. 39. & 40. citans plures alios. juxta. cit. c. Si Abbatem, & ibi Franc. Jo- And. &c. Siquidem tales pralati, quod minus eligi possunt impedimentum nullum habent canonici- cum neque ut Pass. cit. n. 38. citato Abb. in c. fin. h. t. & gl. in c. si Abbatem. v. Abbatem, de elect. in 6. in ea, pro- prietate & rigore sunt sponsi suarum Ecclesiarum, sicut Episcopi.

Questio 224. Quid dicendum de Clericis non prelatis unius diæcesis assumendis ad prela- turam alterius diæcesis?

Respondeo quia tales præcisè non possunt postu- lari, sed debent eligi, & in electionem absolute consentire possunt, et si ad aliam alterius diæcesis Ecclesiam transire nequeant sine licentia sui Epis- copi. Pass. loc. cit. n. 41. citans Abb. in c. fin. h. t. num. 8. Sylv. v. postul. n. 3. Tabien. n. 2. Castell. de elect. c. 2. n. 5.

Questio 225. Quid dicendum de religiosis assumendis ad prælaturas intra vel extra suum ordinem?

Respondeo primò: religiosi ad prælaturas Epis- copatu non inferiores eligi possunt, adeoque ad eas postulari non possunt; tametsi sine licentia suorum Superiorum electioni de se facta extra ordinem consentire nequeant. c. si religiosus. de elect. in 6. Pass. loc. cit. num. 42. citans gl. in cit. c. v. electi. & Franc. ibid. n. 2. Abb. in c. fin. h. t. n. 8. Castell. ubi ante Sylv. &c.

2. Respondeo secundò: religiosi professi mendican- tes postulari prohibentur ad Ecclesiæ cathedra- libus inferiores, & ad monasteria extra suos Ordines, ita ut irrita sit postulatio talis, & scienter postulantes potestate eligendi & postulandi pro ista vice privati & suspensi per triennium ab omnibus beneficiis, quæ obtinent in illa Ecclesia, ad quam hujusmodi postularunt. Extrav. unic. h. t. inter commu- nes, idem statuens, si postulatus sit alius 27. annum & atatis non attingens; ubi etiæ vide pœnas taliter po- stulati prosequitæ postulatione in Curia Romana.

3. Respondeo tertio: tametsi Joannes 22. in cit. extrav. unic. h. t. prohibeat, ut dictum cuiusvis men- dicantium Ordinis religiosum ad monasteria extra suum Ordinem postulari; tametsi etiam Clemens 5. in Clem. 1. h. t. prohibeat, ne religiosus aliquis in Ab- batem vel Prælatum alterius religionis vel habitus eligatur; tradit tamen gl. in cit. Clem. v. eligatur. non prohiberi per hoc tamem postulari ex causa; ita tam- en, ut postulatio hac fieri debeat a Papa; cum aliis fieri poterat & admitti ab Episcopo. Idem cum gloss. sentit Laym. in c. monasterium. de elect. num. 1. sic quoque exprefte Pass. loc. cit. n. 44. at; professus u- nius Ordinis ad Prælaturam in alio Ordine postu- lari potest, citataque pro hoc Innoc. in c. fin. h. t. n. 4.

4. Respondeo quartò: nec tacite nec expresse professus ad prælaturam regularem postulari po- test; non eligi. Lott. l. 3. q. 17. n. 15. ubi: defictus profes- sions in postulato ad prælaturam regularem nihil du- citur; quomodo postulatio canonica sit, adeo ut simplex E- remita postulabilis reputetur. Pass. n. 43. ubi: novitus tacite saltem non professus ad prælaturam vel in proprio, vel in alieno Ordine eligi non potest. c. nullus religiosus. de elect. in 6. & gl. ibid. v. prælaturam. Abb. in c. fin. h. t. n. 8. Barbol. in c. monasterium. de elect. n. 2. Sylv. &c. potest tamen ad dictas prælaturas po- stulari, si adsit necessitas, & ipse in regula Ordinis sit sufficenter instructus.

Questio 226. An, qui non est de corpore, seu Capitulo vel conventu Ecclesie vacanti, sed alterius, neceſſe habeat postulari, ita ut eligi nequeat in ejus Prælatum?

Respondeo: negativè Laym. in c. bona. 4. b. t. n. 9. & in c. cum inter. de elect. n. 3. ubi: quod licet de- cens & convenientius sit, ut aliquis ex ejusdem Ec- clesie corpore assumatur ad prælaturam, modò ad- sit idoneus (cum indicium sit, in Ecclesia seu Colle- gi corpore non esse idoneum, si alienus seu extra- neus promoveatur) id tamen necessarium non sit, cum tamen id principaliter cedat in favorem Ca- pitularium, hi huic iuri ac favori renunciare pos- sunt, & ex alia Ecclesia personam idoneam eligere aut postulare (intelligè si forte alium defectum pa- teretur) & quidem laudabiliter, si id Ecclesiæ sua u- tile videatur, citatque pro hoc Butrio in c. cum inter. n. 25. Abb. n. 8. contra gl. in cit. c. cum inter. v. aliam, & Imol. ibid. n. 4. verum de hoc infra, ubi, num extra- neus eligi possit.

Questio 227. An invalidè electus ob defectum, quo laborabat postulari dein possit?

Respondeo: qui personam indignam, seu labo- rantem defectu v. g. naturalium, ignoranter ele- gerunt, mox errorem hunc suum cori gere posunt, eandem postulando: secus tamen est, si scientes seu consciët iſiū defec̄tū eam elegissent; essent enim tunc pro illa vice privati, ut nec postu- late possent. Laym. in c. immort. de elect. n. 8.

PARAGRAPHVS IV.

De admissione postulationis.

Questio 228. Ad quem dirigenda postulatio, seu à quo petenda est, us admissio?

Respondeo primò: postulatio simp' ex dirigen- da ad omnes illos, quorū consensus necel- farius, ac proinde requirendus ad hoc, ut quis prælaturam admittere possit, seu ut aliquis sit prælatus. Pass. de elect. c. 24. n. 46. juxta dicta superius.

2. Respondeo secundò: ad illum Superiorum di- rigenda est postulatio solennis, seu ad illum spectat illius admissio, cuius alias est confirmare prælatum electum; siquidem admissio postulationis vim ha- bit confirmationis, electionis, ejusque loco succe- dit, modò tamen is Superior dispensare possit, & auferre inhabitabilitatem, propter quam postulatus erat in eligibilis ad prælaturam. Laym. in preamb. ad tit. de postul. coroll. 3. Pirk. ad tit. eundem. n. 14. citantes Abb. in c. fin. h. t. num. 10. Unde jam Episcopus ad- aliū Episcopatum à solo Papa postulatur; cùm ces- sio & translatio Episcoporum, ut & eorum plura- litas in eadem persona concedenda soli Papa refer- yatur. Laym. Pirk. ll. cit. Sic postulatio ad prælaturam, v. g. curatam ex præscripto Trident. reque- rent annū 22. & atatis completum dirigī non potest ad Episcopum, aut ab eo admitti, dum postulatus eam atatem non complevit, & alijs jus confirmandi electum ad illam dignitatem spectaret ad Epis- copum; cùm hic in atate jure communij requirata ad Ordines vel beneficia dispensare nequeat. A.A. idem.

3. Inferitur quoque ex his duo requiri in Superio-